

for 1ste Gang begaaede Forbrydelse. Naar hensees til, at af de den 1ste April d. A. i Straffeanstalterne værende 1788 Fanger (1453 Mandfanger og 335 Dwindefanger) havde 484 ikke tidligere været straffede og 494 tidligere alene været straffede med simpelt Fængsel eller Fængsel paa Vand og Brød, medens et Antal af 686 være inddømte til 5 Aars Strafarbejde, saa turde der ved en saadan Forandring i Straffelovgivningen, som antydet, være Grund til at vente, at et meget betydeligt Antal af dem, som efter den nuværende Straffelovgivning maae inddømmes til offentligt Arbejde for en lang Række Aar, ikke i Fremtiden vil komme til at høre til Straffeanstaltene Befolkning. — Endelig turde det forstjente Overvejelser, om Forbedringshuusstraf af 1 Aar og derunder, ikke maatte kunne udstaaes i Varetægtsfængslerne, hvoraf flere nu høves af en saa god Beskaffenhed, at der ikke med Hensyn til den eenlige Afsondring synes derfor at kunne være Noget til Hinder, ligesom den fornødne skælelige Forsorg vel ogsaa ved disse Fængsler kunde erholdes. — Af disse Grunde, og da det tør anses overensstemmende med de hidtil fulgte Regler, at de Fanger, som, dersom en mildere Straffelovgivning havde været gjældende, ikke vilde findes i Straffeanstalterne, henaades, naar en saadan mildere Straffelov udkommer, troer Udvalget at turde ansee det rettest, at der ikke allerede nu tages Beslutning om at opføre Fængsler for et større Antal Fanger end det nuværende. Ved Behandlingen af Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang der skal bygges, troer Udvalget saaledes at burde gaae ud fra, at der alene behøves Plads til 1460 Mandfanger og 340 Dwindefanger. Af de nuværende 1453 Mandfanger ere, som oven anført, 780 Forbedringshuusfanger og 673 Lugthuusfanger. — Dette Forhold vil ifølge Loven af 30te November 1857 formeentlig blive en Deel forandret, i et stigende Forhold for Forbedringshuusfangerne Vedkommende; naar vi ansætte Mandfangeantallet til 1460, tør blandt disse Antallet af Forbedringshuusfanger neppe ansættes ringere end til 860, saa at Lugthuusfangerne Antal derefter bliver 600. Det vil neppe anses for meget, naar der til Anbringelse af disse Lugthuusfanger fordres: til et Antal af

40 Enkeltceller til Arbejde om Dagen og til Ophold om Natten; til et Antal af 450 Arbejdsværelser til fælles Arbejde om Dagen og Enkeltcelle til Ophold om Natten, samt til et Antal af 110 Arbejdsværelser til Fællesarbejde om Dagen og fælles Soverum. — Hvad det fornævnte Antal af 860 Forbedringshuusfanger angaaer, da vilde det vistnok være ønskeligt, at det fuldstændige Censomhedssystem (Arbejde i Enkeltceller om Dagen og Ophold i Cellen om Natten) paa dem alle bragtes til Anvendelse, alene med Undtagelse af de Enkelte, hvis Sjæls eller Legemstilstand ikke antoges at tilstede eller til synderlig Nytte at fordrer Anvendelsen af denne Straffemaade. Men selv om endvidere undtages de ældre, tidligere til offentligt Arbejde hændte Forbrydere tør det samlede Antal af de saaledes fra den sædvanlige Straffemaade undtagne Forbedringshuusfanger neppe anslaaes til højere end 290, af hvilke atter idetmindste de 190 burde anbringes til Fællesarbejde om Dagen og i Enkeltcelle om Natten og i det højeste 100 til fælles Arbejde om Dagen og i fælles Soverum om Natten. Udvalget finder saaledes vel ikke i og for sig Noget at erindre imod den af Regjeringen i Motiverne til Loven omtalte Deling af Lugthuus og af Forbedringshuusfangerne Behandlingsmaade i tre Classer, men vilde ansee det rigtigst, at Antallet af dem, der behandles efter 2den og i særdeleshed 3die Classes System, noget indskrænktes, og Antallet af dem, der behandles efter 1ste Classes System, noget forøges.

Hvad Dwindefangerne angaaer, da ere disse for Tiden anbragte saaledes, at 235 henstode i Søqvæsthuset, 72 i Viborg og 28 i Odense. Ifølge Lovudkastet skulde paa den gamle Veterinærskoles Grund opføres et nyt Dwindefængsel paa Christianshavn, indrettet til 400 Fanger, med 24 Dagceller (hvoraf 4 Straffeceller), 200 Natceller og fælles Soverum for 180. Det sees deraf, at det ikke er paatænkt, som Regel, at lade Forbedringshuusdwindefanger udstaae Straffen efter det fuldstændige Censomhedssystem. Vel indeholder den allerhøjeste Beslutning af 25de Juni 1842, at de deri givne Bestemmelser foreløb